

Lagrådsremiss

Biogas i naturgasnätet

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 27 april 2017

Ibrahim Baylan

Egon Abresparr
(Miljö- och energidepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås ändringar i naturgaslagen (2005:403) för att underlätta inmatningen av biogas i naturgasnät.

Den som innehar en naturgasledning ska på begäran utan dröjsmål lämna skriftlig uppgift om de villkor som i fråga om anslutning för inmatning av naturgas gäller för gasens kvalitet, lukt eller tryck. Innehavaren ska även offentliggöra villkoren.

Regeringen redovisar också sin bedömning i frågan om det bör införas en skyldighet för den som innehar en naturgasledning att överföra naturgas av god kvalitet eller att ansluta produktionsanläggningar.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2018.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Förslag till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403)	4
3	Ärendet och dess beredning	5
4	Biogas i de svenska gasnäten	5
5	Information om tekniska villkor	6
6	Ansvar för gasens kvalitet och anslutning av produktionsanläggningar.....	8
7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	9
8	Konsekvensanalys.....	9
9	Författningskommentar.....	10
Bilaga 1	Sammanfattning av rapporten Villkor för biogas i ett naturgasnät	12
Bilaga 2	Rapportens lagförslag.....	14
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	16

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403).

2 Förslag till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403)

Härigenom föreskrivs i fråga om naturgaslagen (2005:403)¹

dels att rubriken närmast före 6 kap. 1 b § ska utgå,

dels att 6 kap. 1 a § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 6 kap. 1 § ska lyda ”Avgifter och övriga villkor för anslutning”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 a §²

Den som innehar en naturgasledning ska vid begäran om ny anslutning inom skälig tid lämna skriftlig uppgift om avgiften och övriga villkor för anslutningen.

Innehavaren av en naturgasledning ska offentliggöra de metoder som används för att utforma avgifter för anslutning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer *meddelar* närmare föreskrifter om *offentliggörande av metoder enligt andra stycket.*

Den som innehar en naturgasledning ska

1. vid begäran om ny anslutning inom skälig tid lämna skriftlig uppgift om avgiften och övriga villkor för anslutningen,

2. *på begäran utan dröjsmål lämna skriftlig uppgift om de villkor som i fråga om anslutning för inmatning av naturgas gäller för gasens kvalitet, lukt eller tryck, och*

3. offentliggöra de metoder som används för att utforma avgifter för anslutning *och de villkor som avses i 2.*

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer *kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela* närmare föreskrifter om *skyldigheterna i första stycket.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

¹ Senaste lydelse av rubriken närmast före 6 kap. 1 b § 2013:209.

² Senaste lydelse 2010:603.

3 Ärendet och dess beredning

Regeringen gav den 13 juni 2013 Energimarknadsinspektionen i uppdrag att redovisa sina analyser och författningsförslag avseende bl.a. inmatning av biogas på naturgasnätet (dnr N2013/03049/E).

Energimarknadsinspektionen redovisade uppdraget i den del som rörde gaskvalitet och inmatning av biogas på naturgasnätet i rapporten Villkor för biogas i ett naturgasnät (Ei R2016:06), som i det följande kallas rapporten. En sammanfattning av rapporten finns i *bilaga 1*. Rapportens författningsförslag finns i *bilaga 2*. Rapporten har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren och en sammanställning av dem finns tillgängliga i Miljö- och energidepartementet (dnr M2016/00908/Ee).

4 Biogas i de svenska gasnäten

Naturgas

Naturgas är en organisk produkt som bildats i jordskorpan för flera miljoner år sedan genom förmultning av levande organismer. Naturgas består vanligen av 90–99 procent metan men innehåller också en mindre mängd etan, propan, butan samt koldioxid och kväve.

I naturgaslagen (2005:403) finns bestämmelser om naturgasledningar, lagringsanläggningar och förgasningsanläggningar samt om handel med naturgas i vissa fall.

Naturgasnät i Sverige

Det största naturgasnätet i Sverige är det västsvenska naturgassystemet, som består av en stamledning med sammankopplade delsystem i sydvästra Sverige. Det västsvenska naturgassystemet, som är litet jämfört med de flesta andra naturgasnät i Europa, sträcker sig från Trelleborg i söder till Stenungssund i norr och österut i riktning mot Jönköping. Gasen till Sverige kommer via en ledning från danska Dragör.

Det finns också ett gasnät i Stockholm och ett antal små lokala gasnät runt om i Sverige. Många av de små lokala näten används huvudsakligen för att transportera uppgraderad biogas från en produktionsanläggning till tankstationer.

Biogas

Biogas är ett samlingsbegrepp för gaser som huvudsakligen består av metan och som utvinns ur biologiskt material. I Sverige är nedbrytning av organiskt material en vanlig metod för att producera biogas.

Eftersom biogas i likhet med naturgas består huvudsakligen av metan kan naturgasnätet användas för att överföra biogas som uppgraderas till

naturgaskvalitet. Med naturgas avses i naturgaslagen även biogas, gas från biomassa och andra gaser, i den mån det är tekniskt möjligt att använda dessa gaser i ett naturgassystem (1 kap. 2 § första stycket naturgaslagen). Problem kan dock uppstå om biogasens kemiska sammansättning inte motsvarar den fossila naturgasens. Andelen biogas i naturgasnätet uppgick under 2015 till cirka 2,4 procent. Det är en förhållandevis liten del av den totala volymen biogas i Sverige som matas in på ett naturgasnät.

Av tekniska och debiteringsmässiga skäl tillsätts det vanligtvis propan eller något annat högre kolväte till biogasen innan den matas in i det västsvenska naturgassystemet eller används som fordonsbränsle. På så vis ser man till att energiinnehållet i de båda gastyperna blir lika stort. Alltför stor inblandning av propan kan dock innebära problem för de förbrukare som är beroende av gasens metanhalt, exempelvis vissa kemiska industrier.

Det är gasnätsföretagen som i praktiken har möjlighet att kontrollera att gasen håller rätt kvalitet. Biogasproducenterna ansvarar för röttkamare, gasrening, propandosering och anpassning av trycket till nätet.

5 Information om tekniska villkor

Regeringens förslag: Den som innehar en naturgasledning ska på begäran utan dröjsmål lämna skriftlig uppgift om de villkor som i fråga om anslutning för inmatning av naturgas gäller för gasens kvalitet, lukt eller tryck. Innehavaren ska även offentliggöra villkoren.

Energimarknadsinspektionens förslag överensstämmer delvis med regeringens. Energimarknadsinspektionen föreslår att även den som innehar en lagringsanläggning eller en förgasningsanläggning ska vara skyldig att offentliggöra tekniska villkor när det gäller anslutning för inmatning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Skälen för regeringens förslag

Utgångspunkter

Regelverket på energigasområdet bör ha en utformning som underlättar inmatningen av biogas på naturgasnätet, inte minst med hänsyn till målsättningen att öka andelen förnybar energi. Som ett led i arbetet för att underlätta användningen av biogas bör transparens säkerställas när det gäller de krav på gaskvalitet som tillämpas av innehavare av naturgasanläggningar.

Skyldighet att lämna information

Innehavare av naturgasanläggningar är skyldiga att lämna information om villkoren för anslutning eller tillträde till en anläggning. Bestämmelser om detta finns i 6 kap. naturgaslagen.

Den som innehar en naturgasledning ska vid begäran om ny anslutning inom skäligen tid lämna skriftlig uppgift om avgiften och övriga villkor för anslutningen (6 kap. 1 a § första stycket naturgaslagen). Ledningsinnehavaren ska även offentliggöra de metoder som används för att utforma avgifter för anslutning (6 kap. 1 a § andra stycket naturgaslagen).

Den som bedriver överföring av naturgas eller innehar en lagringsanläggning eller en förgasningsanläggning (LNG-anläggning) ska offentliggöra avgifter och övriga villkor för överföring, lagring, respektive tillträde till anläggningen samt på begäran utan dröjsmål lämna skriftlig uppgift om villkoren (6 kap. 4 § första stycket naturgaslagen).

Förnybartdirektivet

I Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, det s.k. förnybartdirektivet, finns bestämmelser om offentliggörande av tekniska villkor för anslutning.

I artikel 16.10 första meningen i förnybartdirektivet anges att medlemsstaterna, i relevanta fall, ska kräva att systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen (innehavare av naturgasledningar) offentliggör tekniska bestämmelser, särskilt vad avser nätanslutningsbestämmelser som inbegriper krav rörande gasens kvalitet, lukt och tryck.

I arbetet med att genomföra förnybartdirektivet i svensk lagstiftning bedömde regeringen att kravet i artikel 16.10 första meningen inte var relevant i fråga om Sverige i det läge som då rådde och att några genomförandeåtgärder inte behövde vidtas (prop. 2009/10:128 s. 55 f.). Utvecklingen på biogasområdet motiverar dock att en annan bedömning görs i dag.

Tekniska villkor för anslutning

De bestämmelser som i dag finns i naturgaslagen innebär att innehavare av naturgasledningar, lagringsanläggningar och LNG-anläggningar är skyldiga att offentliggöra de tekniska villkor som tillämpas för överföring, lagring respektive tillträde till anläggningen och att på begäran utan dröjsmål lämna uppgift om villkoren. Något behov av ytterligare bestämmelser i denna del finns inte. Skyldigheten att lämna information om villkoren för anslutning gäller däremot endast vid begäran om ny anslutning till en naturgasledning och innefattar inte något krav på offentliggörande.

Med anslutning avses i naturgaslagen anslutning till en naturgasledning (jfr 3 kap. 5 § naturgaslagen). Det krav på offentliggörande som finns i artikel 16.10 i förnybartdirektivet gäller endast anslutningen till naturgasnätet. Det finns alltså inte heller med anledning av direktivet behov av ytterligare reglering när det gäller villkor för lagring eller tillträde till en LNG-anläggning. Behovet av nya bestämmelser om skyldighet att lämna information gäller endast anslutning till naturgasledningar.

Med hänsyn till det anförda bör det införas bestämmelser i naturgaslagen om skyldighet för innehavare av naturgasledningar att på begäran utan dröjsmål lämna skriftlig uppgift om tekniska villkor för inmatning av gas och att offentliggöra villkoren. De tekniska villkor som omfattas

av kravet bör vara de som anges särskilt i artikel 16.10 i förnybartdirektivet, dvs. krav som gäller gasens kvalitet, lukt eller tryck.

6 Ansvar för gasens kvalitet och anslutning av produktionsanläggningar

Regeringens bedömning: Det bör inte införas en skyldighet för den som innehar en naturgasledning att överföra naturgas av god kvalitet eller att ansluta produktionsanläggningar.

Energimarknadsinspektionens förslag: Den som innehar en naturgasledning ska vara skyldig att överföra naturgas av god kvalitet och att ansluta produktionsanläggningar.

Remissinstanserna: *Energiföretagen Sverige, Energigas Sverige, E.ON Gas Sverige AB* och *Göteborg Energi AB* anser att det finns flera frågeställningar som inte är tillräckligt behandlade. Det gäller bl.a. frågor om hur anslutningsplikten förhåller sig till villkoren för mottagning av gas, i vilken utsträckning som privatkunder och företagskunder borde differentieras avseende skydd vid kvalitetsavvikelse samt hur risken för stora skadeståndsanspråk kan påverka mindre gasdistributionsföretag. Göteborg Energi AB delar vidare inte synen att den lokala ledningsägaren ska vara ansvarig för gaskvaliteteten. Övriga remissinstanser tillstyrker förslagen eller har inga invändningar mot dem.

Skälen för regeringens bedömning

Gasens kvalitet

I uppdraget till Energimarknadsinspektionen ingick att analysera konsekvenserna för det svenska regelverket utifrån det standardiserings- och harmoniseringsarbete som bedrevs inom EU och vid behov föreslå förändringar i regelverket.

Av särskilt intresse när det gäller den svenska naturgasmarknaden är naturgasens energiinnehåll, som varierar beroende på gaskälla. När utvinningen av naturgas avtar vid de danska Nordsjöfälten kommer den gas som importeras till Sverige att få ett varierande energiinnehåll. Samtidigt kan biogasen antas få ökad betydelse.

Standardiseringsarbetet inom EU avslutades under 2016. Frågan om energiinnehåll kunde dock inte lösas ut, och ett nytt uppdrag till den europeiska standardiseringsorganisationen CEN (Comité Européen de Normalisation) förbereds för närvarande.

Arbetet med att ta fram en harmoniserad standard om varierande energiinnehåll beräknas ta några år i anspråk. Europeiska kommissionen har haft långtgående planer på att åstadkomma bindande krav. Kommissionen har dock vid Madrid Forum i oktober 2016 meddelat att den inte avser att nu gå vidare med planerna på att göra aktuella standarder bindande för medlemsstaterna.

Det arbete som bedrivits inom EU har inte lett fram till några bindande krav som kräver genomförandeåtgärder i medlemsstaterna. Avsaknaden

av en harmoniserad standard försvårar införandet av en meningsfull rättslig reglering av variationer i gasens energiinnehåll. Som några remissinstanser påpekar finns det vidare frågor som bör utredas närmare innan det införs föreskrifter om ledningsinnehavarens ansvar för gaskvalitet. Det saknas därför förutsättningar att föreslå nya bestämmelser på området.

Anslutning av produktionsanläggningar

Det är angeläget att underlätta för biogasproducenter att få tillgång till naturgasnätet. Det framgår emellertid inte av rapporten att det finns någon uttalad problematik kring anslutningen av produktionsanläggningar. Under de förhållanden som råder i dag är det tveksamt om en sådan anslutningsskyldighet som Energimarknadsinspektionen har föreslagit skulle få någon praktisk betydelse när det gäller biogasproducenters tillgång till naturgasnätet. En anslutningsskyldighet bör inte heller införas utan att konsekvenserna utreds ytterligare.

Regeringen bedömer att det i vart fall i nuläget saknas tillräckliga skäl att införa en särskild skyldighet att ansluta produktionsanläggningar. Om det i framtiden visar sig att anslutningen av anläggningar för produktion av biogas försvåras, finns dock skäl för regeringen att återkomma till frågan.

7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2018.

Energimarknadsinspektionen lämnar inte något förslag när det gäller ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.

Remissinstanserna berör inte frågan.

Skälen för regeringens förslag: Lagändringarna innebär att de företag som innehar naturgasledningar behöver ta fram rutiner för att dels lämna skriftliga uppgifter om tekniska villkor, dels offentliggöra villkoren. En lämplig tidpunkt för ikraftträdandet är den 1 januari 2018.

Det bedöms inte finnas behov av övergångsbestämmelser.

8 Konsekvensanalys

Den nya skyldigheten att lämna information om tekniska villkor för anslutning (avsnitt 5) ligger på innehavare av naturgasledningar. I Sverige finns sju sådana företag. De kostnader som uppstår för företagen för att ta fram och offentliggöra de tekniska villkoren bedöms bli små. Energimarknadsinspektionen bedömer att det tar tre arbetsdagar för en anställd att utreda, förankra och offentliggöra tekniska villkor. De administrativa

kostnaderna, som sannolikt är av engångskaraktär, beräknas vara 52 500 kronor för samtliga berörda företag eller 7 500 kronor per företag.

Förslaget bedöms medföra bättre insyn för de företag som önskar mata in gas på ett naturgasnät.

Energimarknadsinspektionen kommer att utöva tillsyn över att innehavare av naturgasledningar fullgör den nya skyldigheten. Uppgiften bedöms inte medföra några större kostnader för inspektionen och föranleder inte något ökat resursbehov.

Förslagen bedöms inte i övrigt ha några viktiga konsekvenser för företag eller myndigheter.

9 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403)

6 kap.

1 a § Den som innehar en naturgasledning ska

1. vid begäran om ny anslutning inom skälig tid lämna skriftlig uppgift om avgiften och övriga villkor för anslutningen,

2. på begäran utan dröjsmål lämna skriftlig uppgift om de villkor som i fråga om anslutning för inmatning av naturgas gäller för gasens kvalitet, lukt eller tryck, och

3. offentliggöra de metoder som används för att utforma avgifter för anslutning och de villkor som avses i 2.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer *kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om skyldigheterna i första stycket.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldighet för innehavaren av en naturgasledning att lämna uppgift om villkoren för anslutning och att offentliggöra metoder och villkor.

Första stycket första punkten överensstämmer med nuvarande första stycket.

I *andra punkten* anges en ny skyldighet, som endast gäller anslutning för inmatning av naturgas och sådana tekniska villkor för anslutningen som gäller gasens kvalitet, lukt eller tryck. Naturgasledningens innehavare är skyldig att utan dröjsmål lämna en skriftlig uppgift om sådana villkor till var och en som begär det.

Enligt *tredje punkten*, som delvis motsvarar nuvarande andra stycket, är innehavaren av en naturgasledning skyldig att offentliggöra de metoder som används för att utforma avgifter för anslutning. I den delen görs ingen ändring i sak. I punkten anges vidare en ny skyldighet att offentliggöra sådana tekniska villkor som avses i punkten 2.

Med naturgas avses i lagen även biogas, gas från biomassa och andra gaser, i den mån det är tekniskt möjligt att använda dessa gaser i ett naturgassystem (1 kap. 2 § första stycket).

De tekniska villkoren kan följa av föreskrifter eller ställas av ledningsinnehavaren själv. Innehavaren kan exempelvis kräva att biogas som ma-

tas in i en naturgasledning ska ha en kvalitet som motsvarar kvaliteten på den fossila naturgas som redan överförs på ledningen.

I *andra stycket* finns en s.k. upplysningsbestämmelse. Bestämmelsen motsvarar nuvarande tredje stycket men har fått en annan språklig utformning. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela verkställighetsföreskrifter i anslutning till första stycket. Energimarknadsinspektionen har meddelat föreskrifter när det gäller offentliggörande av villkor (EIFS 2012:3).

Övervägandena finns i avsnitt 5.

Sammanfattning av rapporten Villkor för biogas i ett naturgasnät

I denna rapport redovisas två uppdrag som Energimarknadsinspektionen (Ei) fått av regeringen. Båda uppdragen rör biogasens förutsättningar vid samdistribution med naturgas. Det ena uppdraget handlar om att följa det pågående arbetet inom EU rörande gaskvalitet samt att föreslå regler för ökad transparens genom krav på offentliggörande av tekniska regler för nätanslutning. I det andra uppdraget ombads Ei utreda hur införandet av förhandsreglering med intäktsram enligt naturgaslagen (2005:403) har påverkat den svenska biogasmarknaden.

Gaskvalitet och tekniska regler

Ei föreslår ett antal ändringar i naturgaslagen i syfte att öka transparensen för gasmarknadens aktörer. Förslagen är en följd av nya regelverk inom EU avseende naturgas.

Ei föreslår bland annat en ändring i lagen som innebär att även produktionsanläggningar har rätt att anslutas till en naturgasledning. Som en följd av detta förklaras också vad som avses med produktionsanläggning. Ei föreslår också att gasnätsföretag ska offentliggöra tekniska villkor för anslutning av inmatning av gas. Med tekniska villkor avses gasens kvalitet, lukttillsatser och tryck. I och med att gasnätsföretag får en skyldighet att ställa krav på den kvalitet som matas in i ledningsnätet blir det naturligt att ledningsinnehavaren också får ansvaret för den kvalitet som transporteras i nätet. Ei föreslår därför att den som innehar en naturgasledning är skyldig att på skäliga villkor överföra naturgas av god kvalitet. Ansvaret för att gasen ska vara av god kvalitet har tidigare inte ålagts ledningsinnehavaren eller någon annan aktör.

Ei bedömer att det pågående standardiserings- och harmoniseringsarbete som pågår i EU i dagsläget inte är avgörande för nationell regelutveckling avseende ansvarsförhållanden och offentliggörande av krav på gaskvalitet. Så länge en enhetlig europeisk standard inte är antagen och implementerad i EU-lagstiftningen är Sverige fritt att ställa egna tekniska krav avseende gaskvalitet. I dagsläget finns inte någon europeisk standard för det så kallade Wobbe-indexet som bland annat speglar energiinnehållet i gasen. I avsaknad av detta kommer svensk gasmarknad även fortsättningsvis att luta sig mot den branschstandard som publiceras av Swedegas.

Biogas och intäktsramsregleringen

Ei genomförde under hösten 2015 en enkätundersökning bland nätägare och ett antal biogasproducenter som är anslutna till det västsvenska naturgassystemet och till gasnätet i Stockholm. Syftet var att ta reda på om företagen anser att intäktsregleringen påverkar företagens villkor. Enkäten omfattade frågor om biogasproduktion, avgifter och villkor för an-

slutning till näten samt eventuell påverkan av förhandsregleringen på biogasproduktion. Bilaga 1

Av enkätsvaren framgår gasnätsföretagen som omfattas av förhandsregleringen med intäktsram tillämpar en differentierad avgiftsstruktur för biogasproducenter anslutna till de svenska gasnäten. Ingen av de tillfrågade nätägarna uppger att den befintliga reglermetoden med intäktsram har påverkat hur de utformar sina villkor eller avgifter för befintliga biogasanläggningar.

Samtliga biogasproducenter och gasnätsföretag som deltagit i enkätundersökningen har svarat att intäktsramsmodellen inte har påverkat förutsättningarna för biogasproducenternas verksamhet.

Ei:s bedömning är att den nuvarande regleringen med intäktsram inte är avgörande för biogasproducenternas förutsättningar på den svenska gasmarknaden eller nämnvärt påverkar etablering av biogasproduktion i varken positiv eller negativ riktning.

Rapportens lagförslag

Förslag om ändring i naturgaslagen (2005:403)

Tidigare lydelse

3 kap. 5 § Den som innehar en naturgasledning är skyldig att på skäliga villkor ansluta andra naturgasledningar samt lagringsanläggningar och förgasningsanläggningar. Detsamma gäller vid återinkoppling av en befintlig naturgasledning, ändring av den avtalade kapaciteten i anslutningspunkten samt ändring av tiden för överföringen.

Skyldighet föreligger inte om den först nämnda ledningen saknar kapacitet för den begärda åtgärden eller om det annars finns särskilda skäl.

Skyldigheten gäller inte den som innehar en naturgasledning som uteslutande används för egen räkning.

3 kap. 6 § Den som innehar en naturgasledning är skyldig att på skäliga villkor överföra naturgas.

Skyldigheten gäller inte den som innehar en naturgasledning som uteslutande används för egen räkning.

Föreslagen lydelse

1 kap. 4 a § *Med produktionsanläggning avses i denna lag en anläggning för produktion av gas.*

3 kap. 5 § Den som innehar en naturgasledning är skyldig att på skäliga villkor ansluta andra naturgasledningar, *produktionsanläggningar* samt lagringsanläggningar och förgasningsanläggningar. Detsamma gäller vid återinkoppling av en befintlig naturgasledning, ändring av den avtalade kapaciteten i anslutningspunkten samt ändring av tiden för överföringen.

Skyldighet föreligger inte om den först nämnda ledningen saknar kapacitet för den begärda åtgärden eller om det annars finns särskilda skäl.

Skyldigheten gäller inte den som innehar en naturgasledning som uteslutande används för egen räkning.

3 kap. 6 § Den som innehar en naturgasledning är skyldig att på skäliga villkor överföra naturgas *av god kvalitet. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka krav som ska vara uppfyllda för att gasen ska vara av god kvalitet.*

Skyldigheten gäller inte den som innehar en naturgasledning som uteslutande används för egen räkning.

6 kap. 1c § *Den som bedriver överföring av naturgas eller innehar en lagringsanläggning eller en förgasningsanläggning ska offentliggöra tekniska villkor för anslutningen avseende inmatning av gas. På begäran ska skriftliga uppgifter om villkoren lämnas utan dröjsmål. Med tekniska villkor avses gasens kvalitet, lukt tillsatser och tryck.*

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om offentliggörande av tekniska villkor enligt första stycket.

Förteckning över remissinstanserna

Kammarrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Linköping, Domstolsverket, Boverket, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Konsumentverket, Länsstyrelsen i Hallands län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Naturvårdsverket, Regelrådet, Statens energimyndighet, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac), Avfall Sverige, Fastighetsägarna Sverige, Energiföretagen Sverige, Energigas Sverige, Lantbrukarnas Riksförbund, Standardiseringen i Sverige, Svenska bioenergiföreningen, Sveriges kommuner och landsting, Sveriges Konsumenter, Svenskt Näringsliv, Svenskt Vatten och Villaägarnas Riksförbund.

Dessutom har E.ON Gas Sverige AB och Göteborg Energi AB inkommit med yttrande